

Tartalom

OECD Korruptió Elleni Munkacsoport: Magyarország 3. körös értékelése	1
Környezetvédelmi Igazgatóság Miniszteri találkozója	2
OECD Környezeti Kilátások 2050	3
OECD Kulináris élvezetek és a turizmus	3
Az OECD időközi gazdasági előrejelzése	4
A bér adóterhei	5
OECD országtanulmányok: Eurózána 2012	6
OECD országtanulmányok: Európai Unió 2012	7
OECD Szuverén hitelfelvételi kilátások 2012	7
Költségvetési konszolidáció: Mennyit, mikor, mivel?	8
Nukleáris oktatás és képzés: Az aggodalomtól a tudásig	8
A szociális növekedés ösztönzése: Kihívások és intézkedések	9
KKV-k és vállalkozók finanszírozása 2012	9
Kormányzati szintek közti intézményi és pénzügyi kapcsolatok	10
Az országok exportteljesítménye a globális értékláncokban	10
OECD Beruházás-politikai áttekintések: Kazahsztán	10
A mezőgazdasági termelők viselkedése, agrárgazdasági menedzsment és éghajlatváltozás	10
A korruptió nemzetközi mozgatórugói	10
Transzferárazási Globális Fórum	11
A vízgazdálkodás megújításának kihívásai	11
A vesztegetésekből származó bevételek azonosítása és számszerűsítése	11
A „város” fogalmának újradefiniálása: Új módszer a nagyvárosi térségek mérésére	11
A halászat újjáépítésének gazdasági értéke	11
Fontosabb várható események és kiadványok	12
OECD Tudástár	12

OECD Korruptió Elleni Munkacsoport: Magyarország 3. körös értékelése

Kormányzás

2012. március 13-16.

Kontakt: Borza Emese – eborza@mfa.gov.hu

Kiemelt esemény

http://www.oecd.org/document/51/0,3746,en_21571361_44315115_50023795_1_1_1_1,00.html
<http://www.oecd.org/dataoecd/52/20/50026740.pdf> (jelentés)

2012. március 13-16. között az OECD Korruptió Elleni Munkacsoportjának negyedéves plenáris ülésén került sor Magyarország harmadik körös értékelésének lezárására az OECD Korruptió Elleni Egyezménye végrehajtása tekintetében. Az értékelés alapjául szolgáló jelentést a munkacsoport az előírányzott három olvasat helyett két olvasatban fogadta el.

A jelentés, valamint az értékelésről kiadott sajtóközlemény pozitívként emeli ki, hogy Magyarország fontos lépéseket tett a nemzetközi vonatkozású vesztegetések elleni küzdelem jogszabályi kereteinek kialakításában. Az értékelés során elhangzott, hogy a hatásköri szabályok egyértelműek, és a hatóságok közötti együttműködés is megfelelőnek mondható. Ugyanakkor hiányossággként jegyezték meg, hogy elmarad a szabályok hatékony alkalmazása. Az értékelés szerint nagyobb hangsúlyt kell helyezni a nemzetközi vonatkozású vesztegetések felderítésére, az ügyekben résztvevő vállalkozásokkal és magánszemélyekkel szemben indított nyomozásra. Jóllehet Magyarország 1998-ban csatlakozott az OECD Korruptió Elleni Egyezményéhez, nemzetközi vonatkozású vesztegetési ügyben mindösszesen egyetlen sikeres büntetőeljárást folytatott le, amely során 26 magánszemélyt találtak bűnösnek kis értékű pénzügyi vesztegetés tárgyában.

A Magyarországról szóló jelentésben a Korruptió Elleni Munkacsoport a következő ajánlásokat fogalmazta meg. Törvénymódosításra lenne szükség a nemzetközi vonatkozású vesztegetések hatékony felderítéséhez a jogi személyekkel szembeni eljárás tekintetében. A szabályozásnak érdemes lenne kitérnie arra az esetre is, amikor adott vállalkozás ügynök vagy közvetítő révén követi el a vesztegetést. A nemzetközi vonatkozású vesztegetéses ügyek felderítése, a jogérvényesítés legyen proaktív. Célszerű lenne hangsúlyt helyezni a vesztegetésekkel kapcsolatos jogtudatos magatartás elterjesztésére.

Az értékelés alapján megfogalmazott ajánlások megvalósulásával kapcsolatosan Magyarországnak két éven belül kell jelentést tennie. A 2012. júniusi plenáris ülésen pedig a „Tour de Table” keretében kell beszámolnia az addig elért eredményekről.

The Phase 3 Report is prepared by the OECD Working Group on Bribery, a body of experts from various countries who meet regularly to discuss and develop recommendations for improving the implementation of the OECD Anti-Bribery Convention. The report is published on the OECD website (<http://www.oecd.org/dataoecd/52/20/50026740.pdf>). The report is available in English, French, German, Italian, Japanese, Korean, Russian, Spanish, and Turkish.

Környezetvédelmi Igazgatóság Miniszteri találkozója

Zöld növekedés

2012. március 29-30.

Kontakt: Borza Emese – eborza@mfa.gov.hu

Kiemelt esemény

http://www.oecd.org/site/0,3407,en_21571361_40172921_1_1_1_1_1,00.html

Az OECD Környezetvédelmi Igazgatósága 2012. március 29-30. között rendezte meg ezévi miniszteri értekezletét, amely a "Valósítsuk meg a Zöld Növekedést" téma köré épült. Magyarországot Dr. Illés Zoltán VM és Dr. Cséfalvay Zoltán NGM államtitkár képviselte. Angel Gurría, az OECD főtitkára bevezetőjében hangsúlyozta, hogy a zöld növekedés nemcsak egy lehetséges, hanem az egyetlen követendő út a fenntartható fejlődés irányában. Az elért eredmények összegzésekor a miniszterek megállapították, hogy az OECD Környezeti Stratégiájában vázolt célok nem valósultak meg, és sürgős lépések megtételére van szükség, mert az elért jólét megtartása került veszélybe. Egyetértettek abban is, hogy a passzivitás beláthatatlan következményekkel jár.

Az elmúlt évtizedben néhány területen innovatív és hatékony kezdeményezéseket sikerült elindítani, amelyek megtartása mindenképpen szükséges. Példaként említhető az állampolgárok mind nagyobb mértékű bevonása a környezetpolitika fejlesztésébe és végrehajtásába; a gazdasági eszközök egyre szélesebb körű alkalmazása a környezetpolitika terén; a helyi önkormányzatok és városok jelentős mértékű előrelépése a környezet minőségének kezelésében. Öröndetes, hogy egyre szélesebb körben válik elfogadottá, hogy a környezetvédelmi politika hozzájárul a gazdasági fellendüléshez és a magasabb minőségű munkahelyek létesítéséhez.

Az eredmények eléréséhez azonban „nemcsak sebességet kell váltani, hanem sávot is”; a válság nem lehet magyarázat a tétlenségre, inkább katalizátorként kell, hogy szolgáljon a politikusok és az állampolgárok támogatásának megszerzése érdekében. Ehhez a környezetvédelmi, pénzügyi és gazdasági tárcák összehangolt politikájára van szükség, valamint a zöld növekedés kormányzati gondolkodásba való beépítésére.

A miniszterek megvitatták a környezeti reformok megvalósításának különféle módozatait, amelyek a következők lehetnek: az ökoszisztéma védelmét szolgáló politikai vezető szerepvállalás és a rendszerszerű keretek megteremtése; a környezeti szempontok más szakpolitikákba való hatékonyabb becsatornázása innováción, beruházásokon és munkahelyteremtésen keresztül; a leghatékonyabb eljárások keresése a rövid és hosszú távú érdekek közötti összhang megteremtéséhez; költséghatékony megközelítések alkalmazása a környezeti célkitűzések elérése érdekében; a szakpolitikák egyes társadalmi csoportokra való hatásának mérsékelése a környezeti célkitűzések megvalósulásának veszélyeztetése nélkül; hatékonyabb szövetségek kiépítése a kormányzati szintek közötti; innovatívabb, átláthatóbb és teljeskörű kapcsolatrendszer kialakítása valamennyi résztvevővel; valamint a feltörekvő országokkal való párbeszéd és együttműködés megerősítése. E reformok megvalósítása érdekében a miniszterek az OECD Tanácsához intézett közös üzenetükben felkérték az OECD-t, hogy támogassa törekvéseiket.

A környezetvédelem és a tudomány összekapcsolása témakörben kiemelt hangsúlyt kapott, hogy a tudomány miképp tudja informálni a döntéshozókat. A miniszterek egyetértettek abban, hogy a két terület szorosabb együttműködése érdekében kiemelten fontos fejleszteni az oktatást, a kutatás-fejlesztést és az innovációt, elő kell mozdítani a kormányzatok, a tudományos élet és a nagyközönség szorosabb kapcsolatát; a tudományos eredményeket emberközpontú módon kommunikálni kell; hatékonyabban kell kezelni a kockázatokat, és ehhez együtt kell működni a biztosító társaságokkal; illetve ahol lehetséges szinergiahatást kell elérni.

A miniszteri értekezlettel egyidőben megjelenő „OECD környezeti kilátások 2050” című kiadvány bemutatását követően a miniszterek kialakították a Rio+20 Konferenciára szánt OECD álláspontot, amely szerint egy minden területen érvényesülő zöld növekedés felé kell venni az irányt, mindehhez pedig a társadalom valamennyi tagjának bevonására szükség van, áthidalva az országok közötti különbségeket és nagyobb szerepvállalásra ösztönözve a magánszektor.

OECD Környezeti Kilátások 2050

Környezetpolitika

2012. március 15.

Kontakt: Borza Emese – eborza@mfa.gov.hu

Kiemelt kiadvány

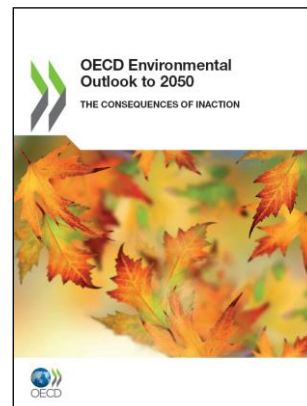
http://www.oecd-ilibrary.org/environment/oecd-environmental-outlook-to-2050_9789264122246-en

Az OECD Környezeti Kilátások 2050 kiadvány az OECD és a holland Környezeti Értékelő Ügynökségének (Netherlands Environmental Assessment Agency) közös előrejelzési modelljére alapozva az elkövetkező négy évtizedre vetíti előre a várható gazdasági és demográfiai trendeket. Az előrejelzés négy fő területre koncentrált: éghajlatváltozás, biodiverzitás, vízkészletek és a környezetszennyezés egészségre gyakorolt hatása.

Az előrejelzés szerint 2050-re a föld lakossága várhatóan hétről kilenc milliárdra nő, a növekvő energiaigényű gazdasági tevékenységek pedig mintegy megkétszereződnek. A GDP növekedésének üteme mind Kínában, mind Indiában lelassul; 2030 és 2050 között Afrika tudja felmutatni a legmagasabb növekedési rátákat. A jelenlegihez képest négyszeresére duzzadó világ gazdaság energiaigénye 80 %-kal lesz magasabb, a feltörekvő országok a legnagyobb energiafogyasztókká lépnek elő. Az OECD országoknak szembe kell nézniük az előre-gedő társadalom generálta problémákkal, hiszen a jelenlegi 15 %-ról 25 %-ra emelkedik a 65 év felettiek aránya. Mindezen kihívások mellett megemlítendő, hogy az urbanizáció is hatalmas méreteket ölt, a világ népességének mintegy 70 %-a városokban él majd, így a levegőszennyezés, közlekedés és hulladékgazdálkodás kérdése egyre sürgetőbb módon vár megoldásra. Az agrárium is alapvető változáson megy keresztül, mint-hogy a népességrobbanás mellett az étkezési szokások is átalakulnak.

A természeti tőke folyamatos és jelentős mértékű erodálódása, romlása visszafordíthatatlan folyamatokat generál: az éghajlatváltozás tovább-ra is akut probléma; a fajok kihalása nem csökken és elsősorban Ázsiát, Európát és Észak-Afrikát érinti; az ivóvízkészletek hiánya egyre több területen lép elő elsődlegesen megoldandó kérdéssé. Legtöbbször a levegő szennyezettsége áll a környezeti okokra visszavezethető csecsemő-halálok hátterében.

Az OECD előrejelzés rámutat arra, hogy a környezetkárosodásnak elérhetjük azt a pontját, ahonnan a változások már visszafordíthatatlanok, így a cselekvés nemcsak környezeti, hanem gazdasági kérdés is, és a cselekvés elmaradásának is súlyos ára van. A megoldás irányába mutat, ha a szakpolitikai rendszerek elérik, hogy a környezetszennyezés drágább legyen, mint a zöld alternatívák alkalmazása; beárazzák a természeti értékeket és a környezeti rendszer szolgáltatásait; megszüntetik a környezetre káros tevékenységek támogatását; hatékony szabályozást és szttenderdeket vezetnek be, valamint ösztönzik a zöld innovációt.

OECD Kulináris Élvezetek és a turizmus

Turizmus

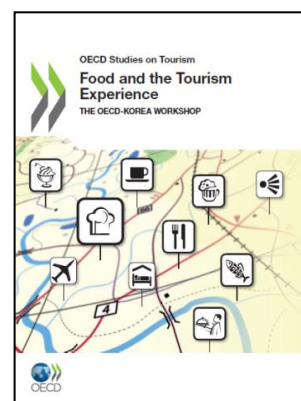
2012. február 22.

Kontakt: Simon Roland – roland.simon@ngm.gov.huhttp://www.oecd-ilibrary.org/industry-and-services/food-and-the-tourism-experience_9789264171923-en

A kiadvány célja, hogy szemügyre vegye a világ jelentősebb konyháit és kulináris sajátosságait, illetve bemutassa azt, hogy a kulináris élvezetek, az élelmiszeripari tapasztalatok és a turizmus között rejlő szoros kapcsolatot kiaknázása hogyan járulhat hozzá a gazdasági és a szociális jólét növeléséhez, továbbá a kulturális sajátosságok megtartásához és ápolásához.

A kiadvány első fele általános élelmiszeripari és turisztikai képet ad a meglévő trendekről, illetve bemutatja, hogyan lehet ösztönözni az élelmiszeriparral és a turisztikával kapcsolatos fejlesztéseket. A megfelelő turisztikai stratégia által a kulturális értékek gazdasági szempontból könnyen a regionális versenyképesség bázisává válhatnak. Bemutatásra kerülnek az északi országokban működő élelmiszeripari termelők, beszállítók és a nívósabb éttermek hálózatai, az olasz turizmus és gasztronómia, illetve a kultúra kapcsolata, a latin-amerikai regionális konyhák, mint a kulturális reneszánsz és a szegénységből való kilábalás kulcsai, továbbá a koreai konyha jelenleg is zajló népszerűsítési stratégiája.

A további fejezetek áttekintik azon országok stratégiáit, melyek húzóágazattá tették a kulináris értékeiket és a turizmust, főként az ország népszerűsítése szempontjából. Spanyolország és Franciaország, annak ellenére, hogy nevük egygyé vált a gasztronómiával, a lépéstartás érdekében folyamatosan fejleszti a turisztikai és a gasztronómia iparát. Ausztriát a kezdetektől fogva leginkább az agrár-turizmus emeli a legjobbak közé. A koreai konyha globalizációja előtt nagy jövő áll, ugyanakkor eddig még közel sem tudták kiaknázni a benne szunnyadó lehetőségeket. Ezzel szemben Japánban épp az exportra szánt termékek túlkínálata okoz jelentős problémát.

Az OECD időközi gazdasági előrejelzése

Prognózis

2012. március 29.

Kontakt: Tóth Péter – ptoth@mfa.gov.hu

Kiemelt kiadvány

http://www.oecd.org/document/42/0,3746,en_21571361_44315115_50008746_1_1_1_1,00.html

2012. március 29-én Pier Carlo Padoan, az OECD főközgazdásza bemutatta a 2011. novemberi „Gazdasági kilátások”-ban publikált OECD előrejelzés részleges aktualizálását. (Az általános időközi előrejelzés országokként a G7 országok gazdaságaira, valamint az euróövezet 3 legnagyobb gazdaságának átlagára készül.) A mostani OECD gazdasági előrejelzés nem tekinthető teljes frissítésnek, mivel korlátozottabb információra támaszkodik, és rövidebb időhorizontra szól. A legközelebbi, Magyarország adatainak előrejelzését is tartalmazó „Gazdasági kilátások” megjelenése május 23-án várható.

A friss mutatók alapján, noha a gazdasági növekedés kilátásai kissé javultak a 2011 végén előre jelzethez képest, a kockázatok továbbra is számottevőek. Az OECD rövid távú előrejelzése szerint a G7 országok növekedése az év első felében 1,9 % körül alakulhat, de a legnagyobb európai gazdaságok bővülése ettől várhatóan érdemben elmarad. Bár a korábbihoz képest ezen előrejelzése is javított, Európában az első negyedévre még mindig visszaesést vár a Szervezet. Eközben az USA folyamatai stabilizálódni látszanak, mivel a munkaerő-piaci helyzet javulása és a pénzügyi piaci folyamatok a fogyasztói bizalom erősödéséhez is vezettek, amelyek együttesen a növekedés erősödését jelzik előre a továbbra is meglévő ingatlanpiaci kockázatok ellenére is.

Az extrém negatív szcenáriókhoz kapcsolódó valószínűség valamelyest mérséklődött – különösen az USA és Németország esetében –, de továbbra sem elhanyagolható az enyhülést kiváltó intézkedések végrehajtási kockázatai miatt. Emellett az euróövezet bizalmi indikátorai továbbra is gyengék és az egyensúlytalanságok megfelelő kezelése sem történt még meg. Az állampapírhozámok mérséklődtek, de továbbra is magasak. A folytatódó költségvetési konszolidáció, bár szükséges, de tovább fékezi a növekedést. Az enyhülő kockázatok jelzi a globális eszközárak emelkedése a pénzügyi piacokon, de a pénzügyi szektorral kapcsolatos bizalom még mindig nem állt teljesen helyre, és – különösen az USA-ban – az állampapír-piaci hozamok is emelkednek. Az olajárak az alacsony tartalékszintek és az olajpiacon jelentkező kínálatoldali zavarok következtében megugrottak az utóbbi 1 hónapban, ami az OECD becslései szerint önmagában 0,25 %-ponttal emeli az éves inflációt és 0,1-0,2 %-pont körüli mértékben fékezi a gazdaság növekedését az OECD-országokban. A főként Európában és Japánban mérséklődő kereslet következtében fékeződik a világkereskedelem bővülése, ami – más tényezőkkel együtt – a növekedés lassulásához vezetett a feltörekvő országokban, elsősorban Kínában. A munkaerő-piaci folyamatok főként az USA-ban már javulni látszanak – szemben az euróövezet országainak többségével –, de a munkanélküliség szintje továbbra is igen magas és a tartósan munkanélküliek aránya rekordszinten áll.

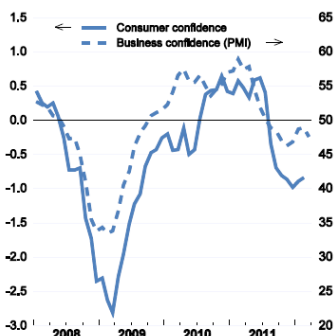
Egyelőre a laza monetáris kondíciók tartását javasolja az OECD, és a feltörekvő országokban a növekedés lassulása, valamint az infláció enyhülése miatt további lazítás is indokolt lehet. Az euróövezetben folyó költségvetési konszolidációt szükséges folytatni, de az országspecifikus körülményeket figyelembe vevő ütemben. Noha az EKB közelmúltban tett lépései nagyban hozzájárultak a kockázatok mérséklődéséhez, további

lépések szükségesek az adósságválság terjedését megakadályozó védőmechanizmusok finanszírozásának bővítése tekintetében. Ezen túl a tartós megoldáshoz széleskörű strukturális reformok végrehajtása szükséges annak érdekében, hogy mérséklődjenek az euróövezetben belüli a folyófinanszírozási-mérlegek közti különbség, erősödjék a növekedés és enyhüljenek a pénzügyi piacok feszültségei. Példaként említhető a költségvetési és pénzügyi keret- és felügyeleti rendszer, valamint az Egységes Piac megerősítése, továbbá a termékpiacok és a munkaerőpiac liberalizációja, illetve az adórendszer reformja.

A publikált adatok közül magyar szempontból kiemelendő, hogy

- Németország esetében az európai helyzethez mérten erős, a második negyedévre 1,5 %-os bővülést jeleznek előre, de a bizalmi indexek alakulása továbbra sem túl kedvező;
- A világkereskedelem lassuló bővülése, a gyenge európai növekedés, illetve a fejlődő országok - kiemelten Kína - növekedésének lefékeződése nem jósol kedvező exportpiaci környezetet rövidtávon, amely érdemi hatással lehet a hazai növekedés kilátásaira.
- A mérséklődés ellenére sem elhanyagolhatóak az európai kockázatok, főként esetlegesen ismételt felerősödésük esetén továbbra is kedvezőtlen hatást gyakorolhatnak a hazai eszközárakra, illetve a forint árfolyamára a pénzügyi piacok felerősödött volatilitása következtében.

Consumer and business confidence remain weak in the euro area
Indices

Note: Consumer confidence: standard deviation normalised at period average; values above zero signify consumer confidence above the period average. Business confidence: Purchasing Managers Index (PMI) for manufacturing; values greater than 50 signify an improvement in economic activity.
Source: OECD Main Economic Indicators; and Markit Economics Limited.

A bér adóterhei

Adó

2012. április 25.

Kontakt: Tóth Péter – ptoth@mfa.gov.hu

http://www.oecd-ilibrary.org/taxation/taxing-wages-2011_tax_wages-2011-en

Hungary, 2011

Average tax wedge decomposition, by level of gross earnings expressed as a % of the average wage

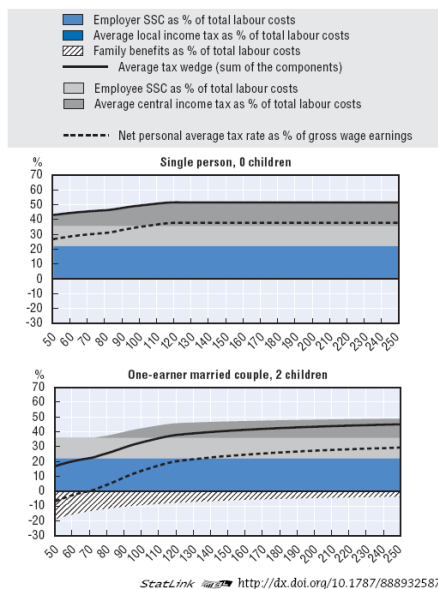
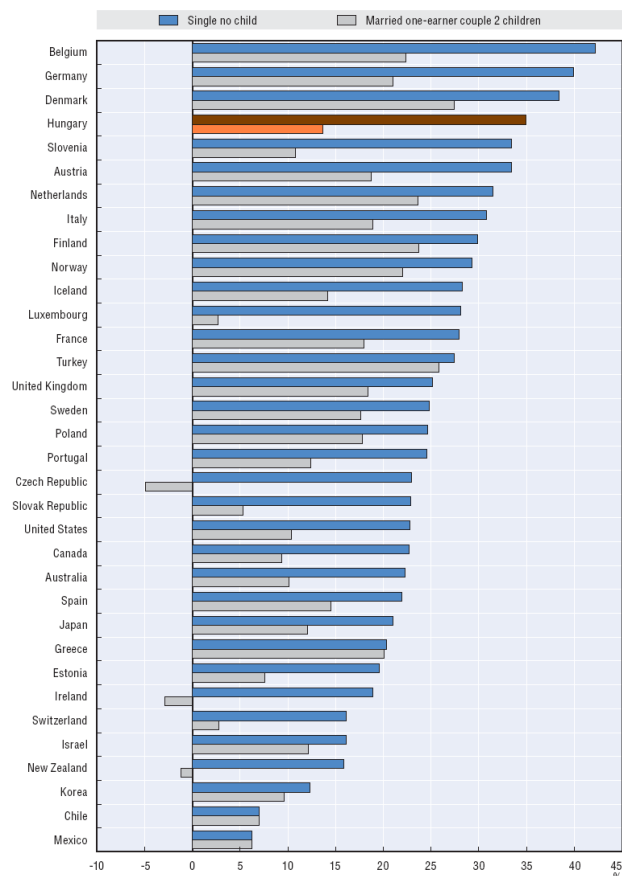

Figure 0.3. Income tax plus employee contributions less cash benefits, by family-type

As % of gross wage earnings, 2011^{1,2}

1. Countries ranked by decreasing rates for single taxpayer without children.

2. Family types: a single individual without children and earnings at the average wage level and a one-earner married couple with two children and earnings at the average wage level.

StatLink <http://dx.doi.org/10.1787/888932587720>

A bérek adóterheit bemutató kiadványsorozat - Taxing Wages - legújabb kiadása szerint a munka adó- és járuléktérhei 2011-ben a 34 OECD-tagállam közül 26-ban emelkedtek. Leginkább az ír, a luxemburgi, a portugál és a szlovák terhek nőttek – főként a jövedelemadó emelkedése miatt –, míg az USA-ban és Új-Zélandon csökkent az elvonás. Magyarországon az egyedülálló gyermektelen dolgozók adóéke növekedett, míg a gyermekes családoké csökkent. *Fontos kiemelni, hogy az adatok nem tartalmazzák az adójóváírást 2012. január 1-én történt kivételét!* Ténylegesen csak 5 országban növelték az adókulcsokat, a többiben inkább a jövedelem adóköteles része emelkedett a kedvezmények és mentességek értékének relatív mérséklődése miatt. A kedvezmények nominális mérséklése is ritka jelenség, csak Csehországban, Magyarországon és Írországon következett be ilyesmi.

A *bérek adóterhei* című kiadvány sztenderd módszerei szerint számított adóék-mutatók – a teljes munkaerőköltség arányában kifejezett összes adó és járuléktétel – szerint 2011-ben az egyedülállók terhei Belgiumban voltak a legmagasabbak (55,5 %), de Németországon (49,8 %), illetve Magyarországon és Franciaországon (49,4 %) is igen magas az elvonás. Érdekes megjegyezni, hogy a tavalyi összesítés még a második legmagasabb terheket mutatta hazánkban. A legalacsonyabb elvonást Chilében mérték (7 %), de Mexikó (16,2 %) és Új-Zéland (15,9 %) adóéke is kedvező. Az OECD-átlag 35,3 %. Az átlagköltség mellett számított adóékek átlaga az OECD-n belül 0,3 %-pontos növekedett az előző évhez képest, főként a jövedelemadó emelkedése következtében. Az egykeresős kétgyermekes családok esetében Franciaországban volt a legmagasabb az adóék (42,3 %), a második Belgium (40,3 %), a harmadik Olaszország (38,6 %), Új-Zélandon ezzel szemben az adóék már negatív (-1,2 %). Magyarország mutatója 32,8 %, ami bár magasabb, mint az OECD-országok 25,4 %-os átlaga, az előző évhez képest 3,4 %-pontos mérséklődött, ami a legjelentősebb pozitív változás volt a családokat tekintve az országok között. Érdekes megemlíteni még, hogy a háromgyermekesek esetében feltehetően ennél is kiugróbb a magyar szabályváltozás hatása, de ezt a kiadvány nem vizsgálja. Mexikó és Chile kivételével valamennyi országban alacsonyabb a gyermekes családok adóterhe, mint a gyermektelen egyedülállóké. A különbségek főként Csehországban, Luxemburgban, Belgiumban, Németországban, Magyarországon, Írországon, Szlovéniában és Új-Zélandon jelentősek.

Az idei kiadvány külön fejezetet szentel a jövedelemadó, illetve a munkavállalók által fizetendő társadalombiztosítási járulékok kulcsainak, valamint az átlagos és marginális adóterheket befolyásoló határértékek és egyéb szabályok alakulásának. A leghatározottabb trend a jövedelemadó kulcsainak csökkentése kapcsán alakult ki, valamennyi különadót és jövedelemalapú helyi adót is ideértve. Az OECD-övezetben a legfelső kulcs átlagos szintje az 1980-ban jellemző 65,7 %-ról 2000-re 46,5 %-ra esett, majd 2010-ig 41,7 %-ig tovább mérséklődött – igaz, ez a folyamat 2011-re már megállni látszott. A kulcsok csökkentését ugyanakkor részben ellensúlyozta a munkavállalói társadalombiztosítási terhek emelkedése. Míg a magasabb jövedelműek átlagos adóterhe 4,8 %-pontos csökkent az utolsó évtizedben, addig a teljes terhelés csupán 4 %-pontos mérséklődött. A felső kulcsok csökkenése mellett ugyanakkor az érvényesítés határa is egyre lejjebb sülyedt, bár az országok többségében még mindig csupán az átlag kétszerese felett kell a legmagasabb kulccsal adózni. Az átlagkereset mellett jellemző kulcs 30,5 %-ról 27,4 %-ra csökkent tíz év alatt 2010-ig, az átlagos adóterhe pedig 16 %-ról 14,5 %-ra.

OECD országtanulmányok: Eurózána 2012

Gazdaság

2012. március 30.

Kontakt: Tóth Péter – ptoth@mfa.gov.hu

http://www.oecd-ilibrary.org/economics/oecd-economic-surveys-euro-area-2012_eo_surveys-euz-2012-en

Az OECD Gazdaság- és Fejlődést Vizsgáló Bizottsága (EDRC) 2001 óta készíti a tagállamokéhoz hasonló országtanulmányt (economic survey-t) az eurózónáról is, amely indoka részben az, hogy az övezetbe tartozó országok a gazdaságpolitika több területén már nem rendelkeznek teljes önállósággal, így a vetületek vizsgálata a tagállamokról szóló tanulmányokban csak korlátozottan lehetséges.

A tanulmány megállapításai szerint, noha az eurózána jelenlegi válságát közvetlenül a tagállamok egy részében az igen magasra szökő adósságteher okozza, annak gyökerei a fokozatosan felépülő pénzügyi, költségvetési és gazdasági egyensúlytalanságokban keresendők. A 2009-es mélypont utáni enyhülést követő 2011 közepi visszaesés éppen annak a ténynek köszönhető, hogy az alapproblémát jelentő egyensúlytalanságok feloldása még nem történt meg. Komoly veszélye van annak is, hogy a költségvetési és bankszektorban folyó konszolidáció lefékezze a gazdaság aktivitását, mielőtt a kiegyensúlyozottabb költségvetési helyzet és a növekedés élénkítését szolgáló reformok kedvező hatásai érezhetővé válnának. A magas kockázati felárak és az önbeteljesítő várakozások így könnyen fenntarthatatlan adósságdinamikát eredményezhetnek, amely ráadásul a globális folyamatokra is rányomhatja a bélyegét.

A fentiek alapján már rövid távon is lépéseket kell tenni az európai szuverén adósságpiacok stabilizálása érdekében. A költségvetési konszolidáció, a gazdaságirányítási reformok, az EFSM-EFSF-védőháló és az ESM-ra, valamint az IMF-támogatására épülő jövőbeni intézkedések fontos lépést jelentenek, de egyelőre még ezekkel együtt sem tér vissza teljes egészében a piaci bizalom. Az eurózána stabilitását szolgáló pénzügyi alapok további erősítése szükséges ahhoz, hogy szerepüket képesek legyenek hitelesen betölteni. Görögország esetében – kivételes esetben – a fenntarthatatlan adósságteher konszolidálása érdekében fontos az adósság átstrukturálása, de önkéntes alapon. Az európai bankszektor tőkehelyzetét meg kell erősíteni és el kell kerülni a tőkeáttétel túlzott csökkentését.

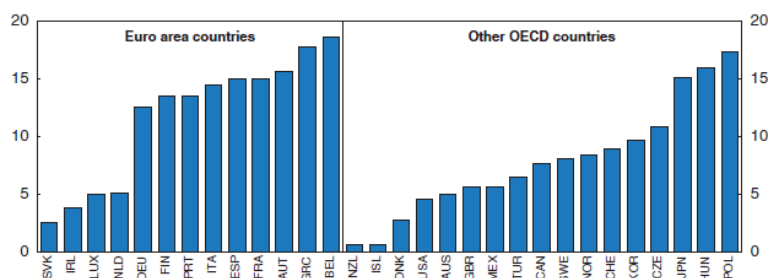
A belső kereslet továbbra is gyenge és az inflációs várakozások is mérsékeltek, ezért az EKB a rövid távú kamatlábak csökkentésével és mérlegének felduzzasztásával igyekezett megfelelő likviditást biztosítani a bankoknak, és javítani a monetáris transzmisszió folyamatát. Az OECD szerint további nem-sztenderd intézkedésekre is szükség lehet, amennyiben a transzmisszió ismét megnehezülne. A költségvetési konszolidáció mellett az automatikus stabilizátorok működését nem szabad gátolni, sőt, a költségvetési mozgástérrel rendelkező országokban a konszolidáció ütemét is mérsékelni lehetne, ha gazdasági helyzet romlik. A pénzügyi segítségnyújtási programokban részt vevő, illetve a piaci finanszírozás bizonytalanságával szembenező országokban kulcsfontosságú a költségvetési célok tartása, de szükség esetén további lépésekre kényszerülhetnek a döntéshozók. A GDP-arányos adósság megfelelő szintre csökkentéséhez több évi szigorú gazdálkodás és a növekedés megerősítése szükséges.

Ez utóbbihoz ambiciózus strukturális reformok szükségesek, például a termékpiaci szabályozást, a munkaerő-piaci intézményeket és az adórendszereket illetően, de erősíteni kell az Egységes Piacot is. Noha a reformok hatásai többnyire csak lassabban válnak érezhetővé, a strukturális intézkedések hozzásegíthetik az országokat az eurózónán belüli egyensúlytalanságok mérsékléséhez – különösen a beruházások akadályainak lebontásához, vagy a versenyképességet gyengítő béralku-mechanizmusok átalakításához.

Az EU strukturális, költségvetési és pénzügyi irányítását több intézkedés erősítette a közelmúltban, de ezek végrehajtása az igazi kulcskérdés és több esetben további lépések lehetnek szükségesek. Az EU Szemeszter, az új Makrogazdasági Egyensúlytalansági Eljárás és a Stabilitási és Növekedési Paktum reformjai fontos lépést jelentenek, de elsősorban ezek gyakorlati alkalmazása során dől el sikerességük kérdése. A Tanács továbbra is döntési joggal bír a költségvetési fegyelmet biztosító intézkedések alkalmazása tekintetében, igaz viszont, hogy a fordított, minősített többség elve miatt nehezebb lesz a fegyelmező döntéseket gátolni. A nemzeti költségvetési intézményeket több helyütt megerősítették, és a pénzügyi felügyeleti rendszerek kapcsán is számos reform történt – kiemelve az EU-s mikro- és makroprudenciális felügyeletet szolgáló intézményeket. Megfontolandó lenne ugyanakkor, hogy korlátozzák a hazai bankok kitérttségét saját országuk szuverén adóssága tekintetében. Ezen felül tovább kell erősíteni a bankszektor felügyelő intézményi rendszert, lehetőség szerint minél inkább a magánszektorra támaszkodó, de közös finanszírozásra építve.

Figure 2.4. Potential gains from broad reform package¹

Ten-year horizon; levels, in per cent

1. Estimated cumulative GDP impact from reforms specified in Bouis and Duval (2011).

Source: Bouis, R. and R. Duval (2011), "Raising the Potential Growth After the Crisis: A Quantitative Assessment of the Potential Gains from Various Structural Reforms in the OECD Area and Beyond", OECD Economics Department Working Papers, No. 835, Figure 15, OECD Publishing, Paris.

OECD országtanulmányok: Európai Unió 2012

Gazdaság

2012. március 30.

Kontakt: Tóth Péter – ptho@mfa.gov.hu

http://www.oecd-ilibrary.org/economics/oecd-economic-surveys-european-union-2012_eo_surveys-eur-2012-en

Az OECD Európai Unióról szóló országtanulmánya minden esetben az EU belső piacával, hálózatos iparágaival, a munkaerő áramlásával, illetve a regionális kohézió javításával és az EU globális szerepével kapcsolatos kérdéseket járja körül. Az OECD szerint a 27 országot tömörítő Unió gazdaságát egyszerre terheli az eurózóna szuverén adósságokhoz kötődő válsága és a régebbre visszavezethető strukturális gyengeségek. A hosszú távú előrejelzések szerint a növekedés üteme az elmúlt húsz év átlagánál alacsonyabbra várható, részben a társadalom előregedése miatt, de a munka- és termékpiacon szerkezeti gyengeségei következtében a termelékenység és a foglalkoztatás is lassabban növekszik, ami fékezi a növekedést. A jobb gazdasági teljesítmény nem csak az adósságteher kezelését könnyítené meg, de több mozgásteret hagyna a társadalmi és környezeti kihívásokra adható válaszok számára is. A növekedést fékező tényezők lebontását szolgáló reformok sok esetben tagállami hatáskörbe tartoznak, de az EU-s intézmények és eszközök is jelentős növekedési többletet generálhatnak, ha megfelelő környezetet és ösztönzőket teremtenek a nemzeti reformokhoz. Az EU-s és nemzeti innovációs politika összhangjának javítása, illetve az EU kereskedelmi piacának további nyitása segíthetné a fenntartható növekedést. Az Egységes Piac megerősítése központi kérdés a növekedés szempontjából. Az EU belső piaca továbbra sem egységes sem a kereskedelmi szabályok, sem a pénzügyek szempontjából, elsősorban a közösségi szabályok alkalmazásának nem megfelelő gyakorlata miatt. A Bizottság által 2011-ben javasolt tizenkét törvényt a tervek szerint el kellene fogadni ez év végéig, de emellett fontos az Egységes Piac melletti politikai elkötelezettség megszilárdítása is. Kiemelt jelentőségű az Egységes Piac szabályainak – köztük a Szolgáltatási Irányelvnek – a megfelelő végrehajtása, és javítani kell a határokon átnyúló vállalkozások működési környezetét is, például a társasági és forgalmi adó problémáinak kezelésével, illetve a verseny- és a fogyasztóvédelmi szabályok szigorúbb betartásával. Az integráció további erősítése lenne indokolt a kormányzati közbeszerzések és egyes hálózatos iparágak esetében, például a nemzetközi szabályzó intézmények megalkotásával és a határokon átnyúló infrastruktúra-beruházások ösztönzésével. A munkaerő-piaci mutatók jelentős különbségeket mutatnak az EU-n belül. A magas munkanélküliség – főként a fiatalok körében – mellett több helyütt munkaerő-, vagy szakértelemhiánnyal küzdenek. Noha az EU-n belüli migráció képes lenne enyhíteni ezeket a feszültségeket, egyes országok belső munkaerő-piaci és nyugdíjszabályai akadályozzák a munkaerő szabad áramlását. A képzettségek kölcsönös elfogadása, a közsférában való alkalmazhatóság korlátainak enyhítése, a nemzeti nyugdíj- és lakástámogatási politikák reformjai önmagukban is hasznos lépések, de együtt nagyban segíthetnék a mobilitás gátjainak leépítését, a Kék Kártyák pedig a lokális szakértelemhiány enyhítéséhez járulhatnak hozzá a képzett migránsok ösztönzésével.

OECD Szuverén hitelfelvételi kilátások 2012

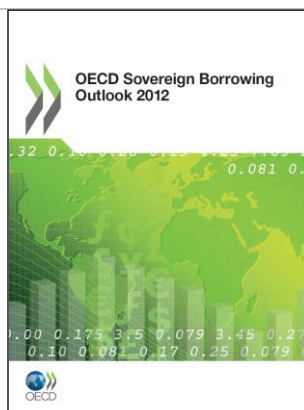
Államháztartás

2012. március 23.

Kontakt: Tóth Péter – ptho@mfa.gov.hu

http://www.oecd-ilibrary.org/governance/oecd-sovereign-borrowing-outlook-2012_9789264169135-en

Az OECD-országok szokatlan kihívásokkal szembesülnek a hitelpiacon a tartósan erős hitelkereslet és a jelentősen megnövekedett piaci bizonytalanságok eredményeképpen. A bizonytalanságokat tovább erősítették a kilátás ütemével kapcsolatos kételyek, a szárnyaló hitelköltségek, valamint a szuverén adósságkockázatok emelkedése, illetve a kockázatok „fertőzésének” veszélye. Az immár negyedik alkalommal megjelenő OECD Szuverén hitelfelvételi kilátások szerint az OECD-országok 2011-ben mintegy bruttó 10400 milliárd dollárnyi hitelt vettek fel, ami 2012-re kissé, mintegy 100 milliárd dollárral tovább emelkedik majd, de a hosszú távú adósság növekvő visszafizetése mellett. A nettó hitelfelvétel a becslések szerint 2100 milliárd dollárral csökken majd, de az adósság szintek nagyjából változatlanok maradnak. Ezek alapján több országban komoly kihívást jelent, hogy a finanszírozási szükségletet alacsony költség és elfogadható ruórozási kockázat mellett lehessen kielégíteni, miközben az adósságkezelők többsége a portfóliók kiegyensúlyozására törekszik majd a hosszú futamidejű eszközök kibocsátásának erősítésével. A kormányzati és vállalati adósságkezelési ügynökségeknek egyre nagyobb gondot okoz a növekvő szuverén adósságkockázat miatt erősödő piaci feszültség, ráadásul a szuverén kockázatok definíciója tekintetében fennálló értelmezési különbségek a kockázat árazását is megnehezítik, ami miatt a kockázat kezelését célzó piaci eszközök alkalmazása során óvatossággal kell eljárni. A hitelminősítők leminősítési döntései a piaci likviditásra gyakorolt hatás miatt a korábbiaknál erősebb és gyakoribbá tették a piac kilengéseit. Érdemes lehet a korábbiaknál nagyobb figyelmet szentelni az egyes szuverén adósok közti kölcsönhatásoknak is. Bár a „fertőzés” direkt csatornái könnyebben azonosíthatóak, a közvetett hatások – mint például a szuverén kockázat és a pénzügyi piaci partnerkockázatok újraárazása – sokkal károsabbak lehetnek. A „fertőzés” a hitelköltségek emelése mellett az adósság megújításával kapcsolatos kockázatokat is emeli, ráadásul a pénzügyi szektorban gondot okoz, hiszen egyes esetekben a romló megítélésű eszközök biztosítékként való használata megnehezül. A megemelkedett volatilitás, a piaci verseny és a potenciális piaci abszorpció problémák az adósságkezeléssel foglalkozó intézményeket eszközeik és stratégiáik megváltoztatására ösztönözték, illetve a korábbiaknál is fontosabbá tették a diverzifikált befektetői körrel való kapcsolattartást. A kötet ezért röviden bemutatja a megváltozott kibocsátási módszereket és disztribúciós csatornákat.

Költségvetési konszolidáció: Mennyit, mikor, mivel?

Gazdaság

2012. április 12.

Kontakt: Tóth Péter – ptho@mfa.gov.hu

Államháztartás

http://www.oecd-ilibrary.org/economics/fiscal-consolidation_5k9bj10bz60t-en

Az OECD 2011-2012 folyamán hat tanulmányban vizsgálta a költségvetési konszolidáció kívánatos ütemezését, mértékét és módszereit az OECD-országokban. A munka megállapításait összefoglaló kiadvány egy új sorozat – a Gazdaságpolitikai Jegyzetek – első köteteként jelent meg. A tanulmány főbb megállapításai szerint az országoknak az államadósság legalább a GDP 50 %-ára történő leszorítására kellene törekedniük annak érdekében, hogy kevésbé legyenek kitéve a későbbi gazdasági sokkok negatív hatásainak.

Természetesen, mivel az egyes országok sokktűrő képessége eltér, az ajánlható szint sem egységes. Tekintettel a legtöbb OECD-tagállam eladósodottságának mértékére, a térség zömében hosszú ideig tartó fiskális szigorra, valamint a kiadás- és bevételoldali eszközök egyidejű alkalmazására van szükség, ráadásul az egészségügyi és tartós ápolási kiadások prognosztizálható növekedése további takarékoskosságot tesz szükségessé. Alapszabályként elmondható, hogy azokban az országokban, ahol a kiadások szintje viszonylag magas, inkább a kiadásoldali intézkedésekre érdemes támaszkodni annak érdekében, hogy a növekedési áldozat mérsékeltebb legyen. Bár léteznek a növekedést alig fékező konszolidációs lépések is, ezek gyakran más szempontból – például hitelességi – tűnnek gyengébbnek. A költségvetési szabályokra épülő kiigazítás általában sikeresebb és tartósabb, bár lassabb, mint az ad hoc intézkedésekre épülő. A kedvező gazdasági feltételek – magas növekedés, kamatkörnyezet – gyorsíthatják a kiigazítást, de a kiigazítás szükséges mérete, vagy intenzitása tekintetében kisebb a jelentőségük. A társadalmak előre-gedése miatt fellépő költségvetési nyomást kezelni szükséges, így a jogosultsági rendszerek – például nyugdíj, egészségügy, ápolás, szociális ellátások – reformja a hosszabb távú stratégia részét kell, hogy képezze. Bár az európai országok kiigazítási szükséglete például az USA-hoz, vagy Japánhoz képest alacsonyabb, az adósságfinanszírozás Európában mégis drágább. Ennek oka az európai bankszektortól kapcsolatos aggodalmak mellett főként az, hogy az euróban denominált adósság gyakorlatilag devizaadósságként funkcionál még az EMU-tagállamok számára is. A

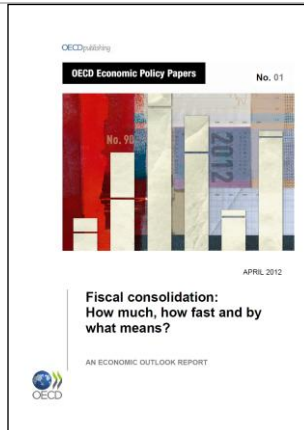
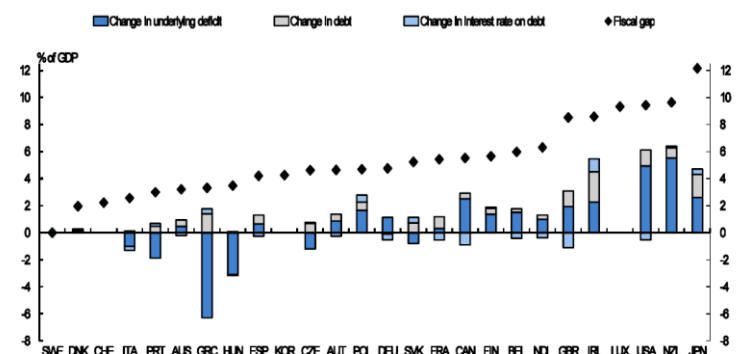

Figure 3. The impact of the crisis on fiscal gaps

Immediate rise in the underlying primary balance needed to bring gross financial liabilities to 50% of GDP in 2050, and the impact of the change in the underlying deficit, debt level and interest rate on debt between 2007 and 2012

Note: The fiscal gap calculation includes "high" health care and long-term care costs as well as projected increases in pension spending. The contribution of changes in the underlying deficit, debt levels and interest rates are evaluated as the difference from the fiscal gaps in the baseline simulation. A negative contribution implies that the underlying fiscal position improved or the interest rate paid on government debt fell between 2007 and that projected for 2012.

Source: OECD calculations based on OECD Economic Outlook Database.

jelentős devizakitétség miatt megnövekedő kockázat következtében a hitelesség eléréséhez általában a szokásosnál erőteljesebb konszolidációs lépésekre van szükség.

A konszolidáció ütemezésében a kiigazítási szükséglet mellett lehetőség szerint figyelemmel kell lenni a rövidtávú növekedési hatásokra, a monetáris politika mozgásterére, illetve a hitelesség szempontjaira. Bár elméletileg a stabilizációt ajánlatos olyan eszközökkel kezdeni, amelyek alacsony növekedési áldozattal járnak – ez lehet például a nyugdíjreform -, ám a magas adósság-szinttel és fenntarthatatlan adósságdinamikával jellemezhető országokban már a kezdeti szakaszban is jelentős lépéseket kell tenni a hitelesség megszerzése érdekében. A hitelesség hiányában a növekvő pályán maradó adósság tovább emelheti az elvárt hozamszintet, ami negatív spirál kialakulásához vezethet, és sikertelenné teszi a konszolidációs kísérletet. Különösen azokban az országokban szükséges gyors, határozott és jelentős lépéseket tenni már a korai fázisban, amelyekben az állampapírok hozam-szintje erősebben reagál a pénzügyi piacok hullámszára.

Nukleáris oktatás és képzés: Az aggodalomtól a tudásig

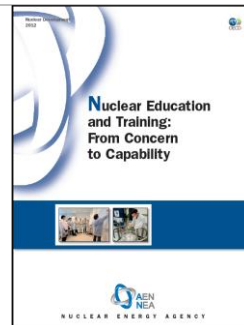
Energia

2012. április 11.

Kontakt: Várkonyi Gergely – gvarkonyi@mfa.gov.hu

<http://www.oecdbookshop.org/oecd/display.asp?K=5K9CX2WTNKS&CID=&LANG=EN>

Az OECD családba tartozó Nukleáris Energia Ügynökség (NEA) 2000-ben adta ki a „Nukleáris oktatás és képzés: Van-e ok az aggodalomra?” című kiadványát, amely a nukleáris iparág humánpolitikai oldalát és annak jövőbeli kihívásait kívánta vizsgálni. Ez a jelenlegi kiadvány az elmúlt tíz év fejleményeit mutatja be. Az eredmény sajnos nem minden esetben pozitív. Sok NEA tagország figyelembe vette azokat a figyelmeztetéseket, amelyeket a tíz évvel ezelőtti kiadvány jelzett, és amelyek okán komoly humánpolitikai kihívások elé néznek a nukleáris iparággal rendelkező országok, míg más országok sajnos nem tették meg a szükséges lépéseket, és ezért a NEA meglátása szerint olyan humánpolitikai problémák elé nézhetnek, amelyet csak súlyosbíthat a tapasztalt, képzett munkaerő egy részének nyugdíjas korúvá válása. A kiadvány bemutatja azokat a rendszereket és eszközöket, amelyet az egyes országok sikeresen vetettek be a nukleáris iparág humán erőforrásának oktatására és képzésére. Külön tárgyalja a megfelelő oktatási és képzési rendszereken belül a nukleáris kutató intézetek szerepvállalását és vizsgálja a nukleáris iparág jelenlegi és tervezett humánpolitikai igényeit.

A szociális növekedés ösztönzése: Kihívások és intézkedések

Gazdaság

2012. április 6.

Kontakt: Tóth Péter – ptoth@mfa.gov.hu

Szociális Politika

http://www.oecd-ilibrary.org/economics/promoting-inclusive-growth_9789264168305-en

2011. március 24-25-én az OECD Közgazdasági Igazgatósága és a Világbank közös konferenciát tartott a szociális növekedés (inclusive growth) megvalósításának és fenntarthatóvá tételének kérdéseiről. A szociális növekedés fogalma egy sokrétű koncepciót takar. A növekedés sebessége mellett figyelemmel kell lenni a szegénységi mutatókra, illetve a jövedelmek háztartások és egyének közti megoszlására. Az egyszerű indikátorokon túl a jólét eloszlásának olyan dimenziói is lényegesek, mint a politikai és társadalmi életben való részvétel lehetősége, vagy a növekedés hozadékának területi megoszlása – szűk keresztmetszetek az infrastruktúrán belül, a természeti erőforrások kiaknázásából származó bevétel elosztása –, illetve a szektorális különbségek. A konferencia megállapításait tartalmazó kötet fejezetei olyan növekedésbarát szakpolitikai eszközöket keresnek, amelyek egyúttal a szociális dimenziót is elősegítik. Főbb üzenetei az alábbiak:

A növekedés akkor lehet inkluzív, ha a foglalkoztatás szintje magas és a bérszint emelkedik. A fejlődő országoknak ehhez új iparágakban és technológiákban kell versenyképessé válniuk, és orvosolni kell a legfőbb piaci kudarcokat, ami még nehezebb a fejlődő országokra jellemző politikai közegben. E sajátosságot figyelembe vevő megközelítésekkel kell célzottan erősíteni a kormányzatoknak az akadályok lebontására irányuló kapacitását, amint azt az első fejezet Thaiföld példáján keresztül bemutatja. A pénzügyi rendszeren belül a verseny erősítése növeli az átláthatóságot, és elősegíti az ösztönzők helyes működését, ami a szociális növekedés előfeltétele. A jóléti államokban a társadalmi védőháló erősítése helyett az új, gyakran mérhetetlen kockázatokra válaszul olyan egyénre szabott szolgáltatásokra helyezték a hangsúlyt, mint például az oktatás, amely képessé teszi a polgárokat arra, hogy e kockázatokot maguk kezeljék. Ezek a szolgáltatások új megközelítést és új intézményi formákat követelnek meg, amik sokkal nagyobb mérlegelést és mozgásteret hagynak az ügyfelekkel közvetlenül foglalkozók számára – példaként a finn iskolarendszer szolgál. A fejezet röviden tárgyalja a feltételekhez kötött pénzügyi támogatások alkalmazhatóságát is.

A környezet minőségét és az erőforrások korlátozott rendelkezésre állását figyelembe vevő Zöld Növekedés Stratégia költséges alkalmazkodást követel meg a gazdaság egyes részeitől. Az ezzel foglalkozó fejezet a tehermegosztási rendszerek és egyéb célzott intézkedések témájában nyújt segítséget. A fiskális konszolidációval foglalkozó fejezet szerint a megfelelő szabályokkal megerősített takarékos gazdálkodás jobban segíti a szociális növekedést, mint a jövőbeni mozgásteret beszűkítő hitelből finanszírozott költségvetési expanzió. Két fejezet foglalkozik az innováció és a szociális növekedés kapcsolatával. Az egyik Izrael fiatal technológia vállalkozási klaszterének és kockázati tőke-befektetőinek bemutatásán keresztül tárgyalja a közepes fejlettségű országok számára ajánlható stratégiát, míg a hetedik fejezet egy empirikus kutatást ír le, ami az innováció-vezérelt foglalkoztatás bővítés lehetőségeit vizsgálja. A tanulmány zárásaként William White, az OECD Gazdaságot és Fejlettséget Vizsgáló Bizottságának (EDRC) elnöke összegzi a szociális növekedés dilemmáit.

KKV-k és vállalkozók finanszírozása 2012

Kis- és középvállalkozások

2012. április 19.

Kontakt: Várkonyi Gergely – gvarkonyi@mfa.gov.hu

Helyi fejlesztés

http://www.oecd-ilibrary.org/industry-and-services/financing-smes-and-entrepreneurship_9789264166769-en

Jelenleg a finanszírozáshoz való hozzáférés az egyik legfőbb kihívás a vállalkozók számára, és e nélkül egy vállalkozás létrehozása, túlélése, növekedése manapság elképzelhetetlen. Az OECD tagországok kormányzatai amint elkezdtek foglalkozni a kérdéssel, hogy megfelelő szabályozási háttérrel biztosítsanak, egy immár hosszú ideje meglévő akadályba ütköztek, mégpedig hogy nincsen elegendő adat és felmérés ahhoz, hogy megtalálják a célzottan megfelelő lépéseket.

Jobb, részletesebb adatokra van szükség ahhoz, hogy a KKV-k és a vállalkozók finanszírozási szükségleteit részletesen megismerjük, és amelynek alapján a megfelelő intézményi és szabályozási háttér létrehozuk.

A *KKV-k és vállalkozók finanszírozása* kiadványsorozat legelső kötete a 2012. évi adatgyűjtemény, amely egy lényeges előrelépés a fent említett akadály leküzdésében. A kiadvány megpróbál egy olyan keretprogramot felvázolni, amely képes folyamatosan felmérni a KKV-k és a vállalkozók finanszírozási igényeit.

Az első kiadás 18 ország adatait foglalja magában - Magyarország adatai szerepelnek a kiadványban -, amelyek indikátorokon keresztül mutatják be a KKV-k adóssági, tőke- és potenciális finanszírozási helyzetét. Az egyes országok adatai így együttesen egy olyan eszközt adhatnak a kormányzatok kezébe, amely által jobban megérthetjük a vállalkozók és a KKV-k finanszírozási szükségleteit, valamint felmérhetjük az egyes intézkedések, finanszírozási reformok hatásait.

2012. március 29.

Kormányzati szintek közti intézményi és pénzügyi kapcsolatok

http://www.oecd-ilibrary.org/governance/institutional-and-financial-relations-across-levels-of-government_9789264167001-en

Államháztartás

Kontakt: Tóth Péter – ptho@mfa.gov.hu

A kötet áttekintést kínál a kormányzatok különböző szintjei közti intézményi és pénzügyi kapcsolatokról annak érdekében, hogy a döntéshozók képesek legyenek jobban mobilizálni a kormányzat alacsonyabb szintjeit a nemzeti növekedési, elosztási és stabilitási célok elérése érdekében. A jelentés első felében olvasható elemzést követően a könyv második felében az egyes országok (Finnország, Franciaország, Olaszország, Dél-Korea, Portugália, Spanyolország, Svédország és Egyesült Királyság) intézményi berendezkedéséről készített leírások és nemzetközi összehasonlítások találhatók. Az utóbbi szekció olyan kérdéseket tárgyal, mint az egyes kormányzati szintek relatív súlya, kiadásai, felelősségei, bevételi forrásai és adóssághelyzete. Az OECD-országok átlagában a nem-központi kormányok az államadósság 16 %-áért felelősek, de míg Kanadában ez az érték 56 %, addig Közép-Kelet Európában jellemzően 10 % alatti. A helyi, illetve tartományi kormányzat általában a közösségi beruházások, az oktatás és az egészségügy területén aktív. Az elemző rész bemutatja a válság hatásait a helyi, illetve tartományi kormányzati szintekre, e kör szerepét a költségvetési hiány csökkentésében, valamint ismerteti a szűkös erőforrások felhasználásának koordinációs lehetőségeit. Ezen kívül szó esik a fiskális föderalizmus és a helyi önkormányzati reformok politikai gazdaságtani kérdéseiről, illetve ezek kezelési lehetőségeiről, például a kísérleti programokról, a csomagkapcsolt döntésekről, az átmeneti kompenzációról, a külső szakértők bevonásáról, a kommunikációról.

2012. április 12.

Az országok exportteljesítménye a globális értékláncokban

http://www.oecd-ilibrary.org/science-and-technology/the-export-performance-of-countries-within-global-value-chains_gvcs_5k9bh3gv6647-en

Kereskedelempolitika

Kontakt: Jánosky Ágnes – ajanszky@mfa.gov.hu

A tanulmány a globális értékláncok mentén vizsgálja az országok exportteljesítményét. Bemutatja egyrészt, hogy a félkész-termékek importja hogyan határozza meg egyre jobban az országok exportteljesítményét a feldolgozott termékek esetében, másrészt megvizsgálja, hogy a strukturális változások földrajzi és szektorális összetevői hogyan járulnak hozzá az országok exportteljesítményéhez. Megállapítást nyer, hogy a globális értékláncok fejlődése egyre inkább meghatározza a versenyképességet. A vizsgálatok azt mutatták, hogy a félkész-termékek importjában megvalósuló specializálódás pozitív hatással van a végtermékek exportjában történő specializálódásra.

2012. április 10.

OECD Beruházás-politikai áttekintések: Kazahsztán

http://www.oecd-ilibrary.org/finance-and-investment/oecd-investment-policy-reviews-kazakhstan-2012_9789264121812-en

Beruházás

Kontakt: Jánosky Ágnes – ajanszky@mfa.gov.hu

A tanulmány az OECD Eurázsia Versenyképességi Program keretében készült. Kazahsztán egyre szorosabbra fűzi a kapcsolatát az OECD-vel. Ezen tanulmány célja, hogy az OECD értékelje, hogy Kazahsztán mennyire felel meg a liberalizáció, transzparencia és a diszkriminációmentesség elveinek, és hogy az ajánlások révén beruházási politikája közelebb kerülhessen a nemzetközi sztenderdekhez, mint például az OECD Nemzetközi Beruházásokról és a Multinacionális Vállalatokról szóló Deklarációjához. Vizsgálja továbbá a beruházási politikáknak egyéb, a beruházási környezetre ható területekkel való kapcsolatát, többek között a beruházások könnyítése, kereskedelem és versenypolitika, valamint a felelősségteljes üzletvezetés területén.

2012. február 6.

A mezőgazdasági termelők viselkedése, agrárgazdasági menedzsment és éghajlatváltozás

http://www.oecd-ilibrary.org/agriculture-and-food/farmer-behaviour-agricultural-management-and-climate-change_9789264167650-en

Agrárgazdaság

Kontakt: Jánosky Ágnes – ajanszky@mfa.gov.hu

Az OECD országok tapasztalataiból kiindulva ez a jelentés aláhúzza a mezőgazdasági termelők viselkedése figyelembevételének fontosságát, amikor a környezet illetve költségvetéskor szabályozások kidolgozására kerül sor. A vizsgálat azt mutatta ki, hogy a magatartási faktor jelentősen befolyásolja a kezdeményezések eredményét, mivel kiegészítheti, de akár gátolhatja is a szabályozások hatását. A tanulmány olyan szabályozási alternatívákat mutat be, amelyek hozzájárulhatnak az éghajlatváltozás szempontjából fenntartható és ellenálló mezőgazdasági szektor kialakításához.

2012. március 21.

A korrupció nemzetközi mozgatórugói

http://www.oecd-ilibrary.org/development/international-drivers-of-corruption_9789264167513-en

Kormányzás

Kontakt: Borza Emese – eborza@mfa.gov.hu

A korrupciót és a kormányzásból származó egyéb problémákat elsősorban az adott ország belső politikai folyamatai idézik elő. Léteznek azonban olyan nemzetközi tényezők - a korrupció nemzetközi mozgatórugói -, amelyek kölcsönhatásba lépnek a hazai folyamatokkal. Az OECD jelentés olyan elemző eszközként szolgál, amely azt mutatja be, hogy e nemzetközi hatások hogyan befolyásolják a kormányzást és a korrupciót országos szinten. Az elemzés négy lépésből áll: elsőként az adott ország értékelése, a politikai-gazdasági helyzet felmérése készül el, amely tartalmazza a korrupció és kormányzás kimeneteit magyarázó folyamatokat és kölcsönhatásokat; a következő lépés azonosítja a korrupció nemzetközi ösztönzői közül az adott országra leginkább jellemzőket; a harmadik lépés keretében az így azonosított ösztönzők és a politikai-gazdasági helyzet közötti kölcsönhatásokat elemzik, végül pedig a nemzetközileg alkalmazott gyakorlati lépéseket alakítják az adott ország viszonyaihoz.

2012. március 28.

Transzferárazási Globális Fórum

http://www.oecd.org/departement/0,3355,en_2649_33753_1_1_1_1,00.html

Adó

Kontakt: Tóth Péter – ptho@mfa.gov.hu

Az OECD első Transzferárazási Globális Fórumán 90 ország adózási szakértői vettek részt. A transzferárazási szabályok befolyásolják a multinacionális vállalatok nemzetközi tranzakcióinak árazását azzal a céllal, hogy az érintett országok adóztatási jogai és érdekei ne sérüljenek. Az OECD és az ENSZ modellegetményeire építő szabályzás egyszerre segíti a kettős adóztatás és a túlzott adótervezés elkerülését. A találkozó fő témái a szabályok egyszerűsítési lehetőségei, az immateriális javakkal kapcsolatos irányelvek erősítésének módjai és a vitás kérdések feloldását szolgáló rendszerek hatékonyságának növelése voltak. Nyitóbeszédében Angel Gurría főtitkár azt hangsúlyozta, hogy „elérkezett a szabályok egyszerűsítésének és a szabálykövetés terhei csökkentésének ideje, mivel a bonyolult szabályrendszer akadályozza a nemzetközi kereskedelmet és beruházásokat, és egyaránt terhes az adóhatóságok és a vállalkozások számára.” Pascal Saint-Amans, az OECD Adóigazgatóságának vezetője szerint valamennyi ország véleményét figyelembe kell venni, ha el szeretnénk érni, hogy a szabályrendszert globális szinten is konzisztensen alkalmazzák, mert a konzisztencia létfontosságú a kettős adóztatás és a kettős nem-adóztatás elkerüléséhez. A delegáltak jóváhagyásával a Globális Fórum a következő év során felméri a transzferárazási kockázatokat, és egy részletes útmutató összeállításába kezd, ami a jó gyakorlatok bemutatásával segíti majd a kormányokat és adóhatóságokat az egyedi transzferárazási kockázat felmérését célzó auditok során.

2012. március 8.

A vízgazdálkodás megújításának kihívásai

http://www.oecd-ilibrary.org/environment/meeting-the-water-reform-challenge_9789264170001-en

Környezetpolitika

Kontakt: Borza Emese – eborza@mfa.gov.hu

A vízgazdálkodáshoz kapcsolódó szakpolitikák azonnali reformokat igényelnek, hiszen a víz az emberi egészség és környezet elengedhetetlen eleme, a gazdasági növekedés egyik alapvető tényezője. A vízkészletek hatékony menedzsmentje, a kérdés sokrétűsége és összetettsége okán, jelentős kihívások elé állítja a kormányokat: több milliárd ember nem jut megfelelő ivóvízhez és közegészségügyi ellátáshoz; a víz különböző felhasználási formái és a felhasználók közötti verseny éleződik; a kapcsolódó infrastruktúra fenntartása és fejlesztése folyamatosan növekvő beruházási igényt jelent az OECD és nem OECD-országokban egyaránt. A jelentés három területet emel ki, amelyek napirendre vétele halaszthatatlan: a vízügyi szektor finanszírozása, az intézményi kérdések, valamint a vízgazdálkodáshoz kapcsolódó és a többi szektorális szakpolitika egymáshoz való viszonya. A témaköröket áttekintő jelentés a gyakorlati tanácsok mellett szakpolitikai eszköztárat is rendelkezésre bocsát.

2012. március 30.

A vesztegetésekből származó bevételek azonosítása és számszerűsítése

http://www.oecd-ilibrary.org/governance/identification-and-quantification-of-the-proceeds-of-bribery_9789264174801-en

Kormányzás

Kontakt: Borza Emese – eborza@mfa.gov.hu

A tanulmány a nemzetközi vonatkozású vesztegetésekből származó bevételek azonosításának és számszerűsítésének módjait mutatja be. Közismert tény, hogy a tisztviselők megvesztegetése káros a jó kormányzásra, a gazdasági fejlődésre és a tisztességes verseny ellen hat. Éppen ezért az ilyen módon szerzett bevételek elkobzása és az eredeti állapot helyreállítása a korrupció elleni nemzetközi küzdelem központi eleme. A kormányok ez irányú törekvéseit az OECD Korrupció Elleni Munkacsoportja és a Világbank-UNODC StAR kezdeményezése együttesen támogatja. A kiadvány ismerteti a vesztegetések kezelésének nemzetközi jogi kereteit, valamint a különböző jogorvoslati lehetőségeket és ezek egymásra gyakorolt hatását. Ezt követően sorra veszi a vesztegetések főbb csoportjait és számszerűsítésük módjait, amelyek jobb megértését megtörtént esetekre alapozott példák bemutatása szolgálja.

2012. május 7.

A „város” fogalmának újradefiniálása: Új módszer a nagyvárosi térségek mérésére

http://www.oecd-ilibrary.org/urban-rural-and-regional-development/redefining-urban_9789264174108-en

Területfejlesztés

Kontakt: Borza Emese – eborza@mfa.gov.hu

Az OECD nemrég elkészült jelentése az OECD-országok urbanizációs trendjeit hasonlítja össze egy újonnan kialakított OECD módszertan alapján. Az új módszer az OECD-országok nagyvárosi térségeinek országokon átnyúló társadalmi, gazdasági és környezeti összehasonlítását teszi lehetővé. A jelentés bemutatja a módszertant, illetve alkalmazásának eredményeit 27 OECD ország példáján keresztül. A kiadvány második része Kína és Dél-Afrika urbanizációs dinamikájával és lehetőségeivel, valamint az Egyesült Királyság városainak új kormányzási kihívásaival foglalkozik.

2012. április 16.

A halászat újjáépítésének gazdasági értéke

http://www.oecd-ilibrary.org/agriculture-and-food/the-economic-value-of-rebuilding-fisheries_5k9bfqnmptd2-en

Agrárgazdaság

Kontakt: Jánoszy Ágnes – ajanoszy@mfa.gov.hu

A tanulmány azt vizsgálja, hogy érdemes-e a halászatot helyreállítani. Az elemzés azt az eredményt hozta, hogy a halászat 2-5-szörös értéknövekedést mutathat helyreállítást követően, de ez függhet a halászat ökológiai, gazdasági és szabályzási jellemzőitől. Hasonló fokú heterogenitást mutat az újjáépítés gazdaságilag optimális ideje, ami általában 8-20 év. Ez az OECD eredményei alapján általában nagyon kicsi - de nem zéró - kitermelési növekedést jelent az újjáépítés időszaka alatt. A gazdaságilag optimális újjáépítés ugyan hosszabb, de nagyobb értékhez vezet. A fenntartható halászat ösztönzése érdekében az OECD megfelelően kialakított halászatijog alapú rendszert javasol.

Május-június

Fontosabb várható események és kiadványok

http://www.oecd.org/document/49/0,3746,en_21571361_44315115_32618737_1_1_1_1,00.html

Május 15.	Az OECD Nemzeti Tanács ülése
Május 22-24.	OECD Forum 2012 és az OECD Éves Miniszteri Értekezlete
Június 14-15.	Az Adó és Bűnözés Éves Fórum második ülése, Róma
Június 26-27.	Az Egyesült Államok gazdasági országjelentése
Június 26-28.	A jólét méréséről és a társadalmi haladásról szóló európai konferencia

Statisztika

OECD Tudástár

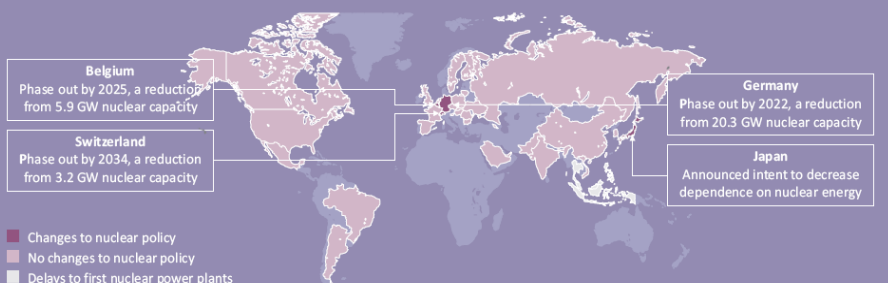
http://iea.org/papers/2012/Tracking_Clean_Energy_Progress.pdf

Kontakt: Várkonyi Gergely – gvarkonyi@mfa.gov.hu

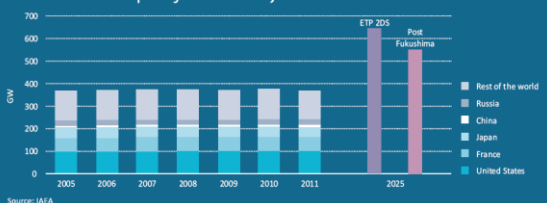
Nukleáris energia kilátások a Fukushimai katasztrófa után

A fukushimai események következtében négy ország jelezte hivatalosan, hogy csökkenteni kívánja, vagy teljesen ki akarja vezetni a nukleáris energia termelését: Belgium, Svájc, Németország, Japán. Mindemellett több olyan ország is van, melyek esetében a közvélemény a katasztrófa hatására kedvezőtlenül fogadna egy új atomprogramot, ez által pedig valószínűsíthető, hogy ezekben az országokban el kell halasztani fejlesztéseket, vagy más megoldásokat kell találni. Mindezek ismeretében az Nemzetközi Atomenergia Ügynökség (IAEA), a Nemzetközi Energia Ügynökség (IEA) és a Nukleáris Energia Ügynökség (NEA) megállapítása, hogy a jelenlegi, mintegy 380 GW nukleáris kapacitás 2025-re meghaladja majd az 550 GW-ot. Ez az előrejelzés a fukushimai események előtt még ambiciózusabb volt, akkor 630 GW-ot meghaladó kapacitással számoltak. A teljesítmény túlnyomó többségét Ázsia, és azon belül is Kína biztosítja majd, de számos jelentős fejlesztést terveznek Európában és Amerikában is.

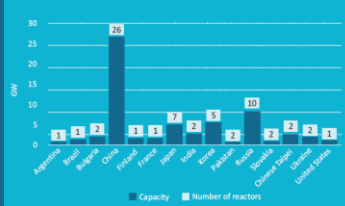
1.9: Nuclear policy post-Fukushima

1.11: Installed capacity and 2DS objectives

1.12: Reactors under construction, end 2011

http://www.oecd.org/document/26/0,3746,en_21571361_44315115_50049242_1_1_1_1,00.html

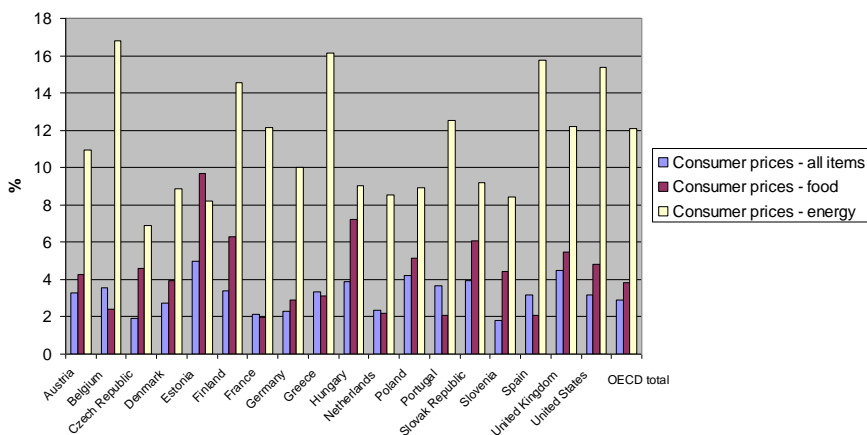
Statisztika

Kontakt: Tóth Péter – ptoth@mfa.gov.hu

A fogyasztói árak alakulása

2012 áprilisában jelentette meg az OECD az új statisztikáit a 2012. februárra vonatkozó adatok alapján, az OECD tagországokban tapasztalt fogyasztói árváltozásokról. Az OECD megállapítása, hogy míg az OECD országokban átlagban az infláció mértéke stabilan maradt 2,8 % körül, az energia árak magasabb szintű növekedése aggasztó, ugyanakkor az élelmiszer árak növekedésének lassulása ellensúlyozta ezt. Az energiaárak 7,9 %-os átlagos éves szintű növekedése a januári 7,3 %-hoz viszonyítva magas, ugyanakkor az élelmiszerárak a januári 4,3 %-ról 3,9 %-ra csökkentek. Az energiaárak esetében azonban egyes országoknál - USA, Spanyolország, Görögország, Belgium - az éves növekedési szint meghaladja a 15 %-os értéket.

Consumer price change (February 2012 as a percentage of previous year at same time)

A fényképek és ábrák forrása:

1-12. oldal: www.oecd.org